

Vayigash

SUFFERING FROM RELIGIOUS FATIGUE? DIP INTO THE RESERVES.

There's a Whole Cache of Passion Waiting for You

PARSHAH OVERVIEW

Vayigash

Judah approaches Joseph to plead for the release of Benjamin, offering himself as a slave to the Egyptian ruler in Benjamin's stead. Upon witnessing his brothers' loyalty to one another, Joseph reveals his identity to them. "I am Joseph," he declares. "Is my father still alive?"

The brothers are overcome by shame and remorse, but Joseph comforts them. "It was not you who sent me here," he says to them, "but G-d. It has all been ordained from Above to save us, and the entire region, from famine."

The brothers rush back to Canaan with the news. Jacob

comes to Egypt with his sons and their families—seventy souls in all—and is reunited with his beloved son after twenty-two years. On his way to Egypt he receives the Divine promise: "Fear not to go down to Egypt, for I will there make of you a great nation. I will go down with you into Egypt, and I will also surely bring you up again."

Joseph gathers the wealth of Egypt by selling food and seed during the famine. Pharaoh gives Jacob's family the fertile county of Goshen to settle, and the Children of Israel prosper in their Egyptian exile.

TEXT 1

Genesis 47:14–20

יד. וַיִּלְקַט יוֹסֵף אֶת כָּל הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן בְּשֶׁבֶר אֲשֶׁר הֵם שֹׂבְרִים, וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת
הַכֶּסֶף בֵּיתָה פַּרְעֹה:

טו. וַיִּתֵּם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנָעַן, וַיָּבֹאוּ כָּל
מִצְרַיִם אֶל יוֹסֵף לֵאמֹר הִבָּה לָנוּ לֶחֶם, וְלָמָּה נָמוּת נִגְדָּךְ
כִּי אָפֶס כֶּסֶף:

טז. וַיֹּאמֶר יוֹסֵף, הֵבּוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְנֶנָּה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם
אָפֶס כֶּסֶף:

יז. וַיָּבִיאוּ אֶת מִקְנֵיהֶם אֶל יוֹסֵף, וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם
בְּסוּסִים וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבְחִמְרִים,
וַיִּנְהַלֵּם בַּלְחָם בְּכָל מִקְנֵהֶם בְּשָׁנָה הַהִיא: . . .

כ. וַיִּקַּן יוֹסֵף אֶת כָּל אֲדָמַת מִצְרַיִם לַפַּרְעֹה, כִּי מָכְרוּ
מִצְרַיִם אִישׁ שָׂדֵהוּ כִּי חָזַק עֲלֵהֶם הָרָעָב, וַתְּהִי הָאֶרֶץ
לַפַּרְעֹה:

14. And Joseph collected all the money that was found in the land of Egypt and in the land of Canaan with the grain that they were buying, and Joseph brought the money into Pharaoh's house.

15. Now the money was depleted from the land of Egypt and from the land of Canaan, and all the Egyptians came to Joseph, saying, "Give us food; why should we die in your presence, since the money has been used up?"

16. And Joseph said, "Give [me] your livestock, and I will give you [food in return] for your livestock, if the money has been used up."

17. So they brought their livestock to Joseph, and Joseph gave them food [in return] for the horses and for the livestock in flocks and in cattle and in donkeys, and he provided them with food [in return] for all their livestock in that year. . . .

20. So Joseph bought all the farmland of the Egyptians for Pharaoh, for the Egyptians sold, each one his field, for the famine had become too strong for them, and the land became Pharaoh's.

TEXT 2

Talmud, Sanhedrin 110a

אמר רבי חמא ברבי חנינא: ג' מטמוניות הטמין יוסף
במצרים, אחת נתגלתה לקרח, ואחת נתגלתה
לאנטונינוס בן אסוירוס, ואחת גנוזה לצדיקים לעתיד
לבוא.

Rabbi Chama, son of Rabbi Chanina, said,
“Joseph concealed three buried treasures
in Egypt. The location of one was revealed
to Korah; and the location of one was
revealed to Antoninus, son of Asveirus,
emperor of Rome; and one remains hidden
for the righteous in the future, i.e., in the
messianic era.”

TEXT 3

Rabbi Shmuel Eliezer
Halevi Eidels, *Chidushei
Agadot*, ad loc.

יוסף ליקט כל כסף וזהב שבעולם, שנאמר: "וילקט
יוסף את כל הכסף הנמצא וגו'" ע"ש. ומסיים בהוא
קרא "ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה", דמשמע
ביתה מקום פנימי שהיה לו, והיה קבלה בידם שעשה
שלשה מטמוניות.

Joseph collected all the gold and silver in the world, as the verse states, "And Joseph collected all the money that was found, etc." That same verse concludes, "And Joseph brought the money into Pharaoh's house." The words "Pharaoh's house" imply a private, secret place. Tradition has it that there were three such treasuries.

Joseph wasn't just the leader in his own time, rather he is considered the prototypical shepherd of the Jewish people for all time.

TEXT 4

Psalms 80:2

רַעֵה יִשְׂרָאֵל הָאֱזִינָה, נִהַג כַּצֹּאֵן יוֹסֵף, יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים
הוֹפִיעָה:

O Shepherd of Israel, hearken, He who
leads Joseph like flocks, He who dwells
between the cherubim, appear.

A popular
kabbalistic
idea is that
“money” is
the code
for “love.”

TEXT 5A

Rabbi Shneur Zalman of
Liadi, *Tanya, Likutei
Amarim*, chs. 49–50

והנה כמים הפנים לפנים. כמו שהקדוש ברוך הוא
כביכול הניח וסלק לצד אֶחָד, דָּרָךְ מְשָׁל, אֶת אורו
הגדול הבלתי תכלית, וגנזו והסתירו בשלשה מיני
צמצומים שונים, והכל בשביל אהבת האדם המתחמון
להעלותו לה', כי אהבה דוחקת בפשר

על אחת כמה וכמה בכפלי כפלים לאין קץ, כי ראוי
לאדם גם כן להניח ולעזוב כל אשר לו מנפש ועד בשר,
ולהפקיר הכל בשביל לדבקה בו יתברך בדביקה
חשיקה ונחפיצה, ולא יהיה שום מונע מבית ומבחוץ,
לא גוף ולא נפש, ולא ממון ולא אשה ובנים . . .

והנה כל בחינות ומדרגות אהבה הנ"ל . . . נקראות
"כסף הקדשים" (מלכים ב יב, ה), מלשון "נכסף
נכספתה לבית אביך" (בראשית לא, ל).

The verse states, “As in water, face answers to face” (Proverbs 27:19). G-d placed His powerful and infinite light to the side and hid it away in all sorts of concealments. G-d did all of this out of love for us earthly humans, so that we could climb up to G-d—for love has a way of pushing natural limits.

Certainly, and thousands of times more so, a person ought to put everything aside, materially and spiritually, to abandon everything so as to connect with G-d in a powerful and passionate union. Nothing should disturb it, externally or internally—not body, soul, money, or family. . . .

All of these levels of love . . . are called “money (*kesef*) of the holies” (II Kings 12:5), as in the verse, “I yearned (*nichsof*) for your father’s house” (Genesis 31:30).

TEXT 5B

Rabbi Yaakov Yosef of
Polonye, *Toldot Yaakov
Yosef, Parshat Mishpatim*

כי כסף סובל ב' משמעות . . . כסף א' כפשוטו, ב'
לשון כוסף וחושק . . . ובזה יובן "אם כסף תלוה וגו'"
(שמות כב, כד), רוצה לומר שכוסף וחושק שיתחבר
וידבק בו יתברך.

The Hebrew word “*kesef*” carries two translations. . . . One is the literal, “money,” and the other is “yearning, desire.” . . . Accordingly, the verse that states, “*Im kesef talveh*” (lit. “When you will lend money”; Exodus 22:24) can be interpreted as, “When a Jew passionately yearns (*kosef*) to connect (*loveh*) with G-d.”

TEXT 6A

Rabbi Dovber of Lubavitch,
Torat Chayim, Bereshit, p.
246d

ובכל זה יובן מה שכתוב . . . "רועה ישראל האזינה
נוהג כצאן יוסף". פירוש "רועה ישראל" הוא . . . שזן
ומפרנס לישראל באהבה ויראה ואמונה פשוטה כו' . .
. הוא מה שכתוב "נוהג כצאן יוסף" דוקא, שהוא
המשפיע ומעורר בנשמות ישראל בחינת האהבה
מסותרת . . . שהיא באה מלמעלה מאליה, והוא
מבחינת יוסף העליון דוקא.

We can now understand the verse. . . , “O Shepherd of Israel, hearken, He who leads Joseph like flocks.” “Shepherd of Israel” means . . . that He feeds the Jewish people with love, fear, and faith in G-d. . . . This, then, is what the verse states, “He who leads Joseph like flocks,” for it is Joseph who infuses the Jewish soul with an innate, hidden love for G-d. . . . This love is bestowed to the Jew from on High unilaterally, and it is commensurate with the supernal level of “Joseph.”

TEXT 6B

Rabbi Dovber of Lubavitch,
Ibid. pp. 246b–c

והנה בזמן הגלות, מחמת עוצם הסתר אלקות בנשמות ישראל מצד הלחץ ודחק בטרדות הפרנסה וכובד שיעבוד הגלות וכהאי גוונא . . . יכול להיות שלפרקים בעת מן העתים לא יאיר אור הוי' בכנסת ישראל ביחוד דהוי' ואלקים גם במצות שעושין, מצד שלא יאיר בהם אור התפעלות . . . לפי שנגרע כח ההשגה וההתבוננות . . .

ולהיות כן במשך זמן רב בגלות זה האחרון, היה חס ושלום נפילה גמורה בבני ישראל בבחינת פירוד וריחוק גמור מאלקות במיעוט האור מיעוט אחר מיעוט, עד שהיה נשכח מנפשם ולבם לגמרי כח השגות אלקות . . . עד שלא היה נמצא בהם אפילו רושם בעלמא מב' אהבות הנ"ל גם לפרקים, כמו בשבת ומועדים, מפני כלות כוחם בעצם, חס ושלום.

אך בחמלת ה' עליהם . . . שלח לפניכם בחינת יוסף צדיק עליון, להיות לנשמות ישראל הנמצאים בכל דור בגופים למחיה ממש.

Due to the hardships and stress of making a livelihood during this bitter Exile, G-dliness is hidden from plain view to a great degree. As such, it happens that even when performing a mitzvah, a Jew doesn't feel the energy and bright G-dly light associated therewith. . . . This is due to a diminished capacity to properly contemplate on matters. . . . As a result of being subjected to this bitter Exile for so long, the Jewish people would completely fall away from G-d, distant and severed, with increasingly diminished amounts of G-dly light. Eventually, the capacity to perceive G-d would be completely forgotten from the people . . . to the extent that not a trace of G-dly love would be left, not even on special occasions like Shabbat and festivals. All energy would be sapped out. But G-d had mercy on His people, . . . so He sent the righteous Joseph ahead to be a literal lifesaver for every Jewish person in every generation.

TEXT 7

Genesis 45:5–8

ה. ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי
הנה, כי למחזה שלחני אלקים לפניכם:

ו. כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ, ועוד חמש שנים
אשר אין חריש וקציר:

ז. וישלחני אלקים לפניכם לשום לכם שארית בארץ,
ולהחיות לכם לפליטה גדלה:

ח. ועתה, לא אתם שלחתם אתי הנה, כי האלקים.
וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו, ומשל בכל
ארץ מצרים:

5. But now do not be sad, and let it not trouble you that you sold me here, for it was to preserve life that G-d sent me before you.

6. For already two years of famine [have passed] in the midst of the land, and [for] another five years, there will be neither plowing nor harvest.

7. And G-d sent me before you to make for you a remnant in the land, and to preserve [it] for you for a great deliverance.

8. And now, you did not send me here, but G-d, and He made me a father to Pharaoh, a lord over all his household, and a ruler over the entire land of Egypt.

TEXT 8

Rabbi Dovber of Lubavitch,
Torat Chayim, Bereshit, p.
246c

וזה שאמר יוסף: "כי למחיה שלחני אלקים לפניכם כו' לשום לכם שארית בארץ", דהיינו שבחינת אור הזרוע לצדיק עליון בנשמות ישראל בכל דור הוא למחיה ושארית פליטה בכל משך זמן הגלות כו', שלא ישכח מלבם ונפשם ולא יכלה כוחם בעוז ב' אהבות הנ"ל ובהשגות אלקות . . . והיינו על ידי בחינת אור אהבה רבה המסותרת, שיסודתה בהררי קודש העליון . . . ומשם נמשך כח בכל ניצוץ מישראל שיהיה בו בחי' אהבה רבה עצמית וטבעית . . . להיות נכספה וגם כלתה נפשו לידבק בה' אחד, ולא יזוז מהתקשרות זאת האמיתית בשום נסיון בעולם, כידוע.

וזאת האהבה רבה נקראת אהבה המסותרת בעולם ובכח כל אחד ואחד מישראל, והיא הבאה מלמעלה מאליה בלי הכנת אדם, לפרקים שנתגלה מבחינת העולם, בלתי שום הכנת הכלי כו', להיותה למעלה מן הדעת וההשגה דכנסת ישראל. ואמנם מסותרת היא בלב דכנסת ישראל, ואין צריך רק להוציאה מן העולם לגילוי, וגם זה בא מכה עליון דבחינת צדיק עליון . . .

ועל כן, אין לכח אהבה רבה זאת קץ וגבול ושיעור כלל. דהיינו, גם במשך זמן רב דגלות בטרדות המבלבלים לנקודת הלב והמוח, עם כל זה לא יחשיך אורה כלל.

This, then, is what Joseph was saying with the words, "For it was to preserve life that G-d sent me before you." This supernal light of love that is buried within the soul of every Jew in every generation is a lifesaver and refuge throughout the long Exile. It ensures that the love for G-d will never be forgotten from their hearts; that the Jewish people will never be sapped of all emotional energy to perceive G-d. . . . This is credit to the innate, hidden G-dly love that is sourced in the loftiest levels of G-d Himself and is bestowed to every Jewish soul. As such, every Jew possesses a G-dly spark that is capable of intense, natural love for G-d, . . . a passionate desire to connect with G-d, never wishing to budge from that intense relationship despite any challenge that might come.

This love is called a "hidden love" deep in the potential of every Jew. It is bestowed from on High and comes suddenly, without any preparation. It transcends all reason, yet it is there deep in the heart of every Jew, and only needs to be teased out from potential to practice. This, too, comes from the righteous Joseph. . . .

Thus, this great love never terminates. Despite the lengthy Exile and everything that disorients the heart and mind's real focus, this light is never extinguished.

Joseph's money collection was actually a gathering of a vast amount of love for G-d. He then "buried it"; i.e., he baked it into the DNA of the Jewish soul.

TEXT 9

Zohar, Terumah, 166b–
167a

האי אור, זרע ליה קודשא בריך הוא
בגינתא דעדנוי על ידו דהאי צדיק, דאיהו
גננא דגינתא, ונטל להאי אור וזרע ליה
זריעה דקשוט כו', ובגלותא גנתא לא עאל
ביה גננא.

וההוא אור דאיהו זרוע תדיר עביד איבין
ומינין, ומגרמיה אזדרע כקדמיתא.

This light was planted by G-d in the Garden of Eden by way of that righteous one, Joseph. He is the gardener who takes that light and plants it as a true plant. During Exile, the gardener doesn't go into the garden.

But that light that was originally planted always produces fruits and buds. It continues to produce on its own as the first time.

Joseph buried seeds of love (or, as it is called in the verse and Talmud, “money”) within the fertile ground of the collective Jewish soul for it to thereafter grow.

TEXT 10A

Rabbi Shneur Zalman of
Liadi, *Torah Or, Vayigash*
44c–d

וכל זריעות אהבות אלו הכל הוא מבחינת יוסף
הצדיק שנקרא גננא דגנתא, שממנו נמשך האור
בבחינת . . . שהוא מקור נשמות ישראל. וזהו
ענין "וילקט יוסף את כל הכסף" כו', שהוא
בחינת חסדים שכולם נמשכים בבחינת יוסף
הצדיק . . . והוא גננא דגנתא שממנו נמשך
בחינת אהבה מסותרת הנ"ל בכל אחד מישראל.
וזהו "ויבא ביתה פרעה", הוא בחינת המלכות
הנקרא גנתא ועלמא דאתגליא, שהוא מקור
נשמות ישראל.

All of this “love planting” is performed by the righteous Joseph who is called the “gardener” who draws down the G-dly light in the garden, . . . which is the source of all Jewish souls. This, then, is the deeper significance of, “And Joseph collected all the money,” namely he gathered all the levels of supernal love and kindness. . . . Joseph is the gardener who draws down this innate, hidden love into every Jew. This, then, is the meaning of the verse, “And he brought the money into Pharaoh’s house”: according to kabbalah, “Pharaoh’s house” is synonymous with the garden that is the source of all Jewish souls.

TEXT 10B

The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, *Likutei Sichot*
15, p. 403

אין אהבת ה' זיינען דא צוויי סוגים כלליים:

א. די אהבה וואס ווערט נולד פון שכל, פון דער
התבוננות אין גדולת ה' כו'.

ב. די אהבה המסותרת וואס איז דא בטבע בא
יעדן אידן מצד זיין נפש האלוקית, וועלכע ציט
זיך בטבעה צום אויבערשטען וואס איז איר
מקור ושורש; נאר די אהבה איז מסותרת —
בהעלם והסתר, און דורך התבוננות איז מען
מעורר און מגלה די אהבה מההעלם אל הגילוי.

Generally speaking, there are two
types of love for G-d:

1. Love that is borne out of the
cognitive process, namely thinking
deeply about G-d's greatness.
2. Hidden love that every Jew
naturally possesses by dint of their
G-dly soul that is naturally
attracted to its Source—G-d. This
love is indeed hidden, but with
enough thought, it can be roused
from its slumber to the conscious
experience.

TEXT 10C

The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Ibid.

און דער אונטערשייד צווישן די צוויי סוגי
אהבה איז בדוגמת החילוק צווישן די צוויי
אופנים אין צמיחת התבואה:

א. די תבואה וואס וואקסן דורך זריעה.

ב. די ספיחים וואס וואקסן פון זיך אליין — ניט
פון א איצטיקער זריעה, נאר פון א פריערדיקער
זריעה, "שנפל בה מכבר".

על דרך זה איז דער חילוק צווישן די ביידע
אהבות: די אהבה וואס ווערט נתהווה דורך
התבוננות איז על דרך ווי די צמיחה וואס
וואקסט אויס פון דער איצטיקער זריעה. מה
שאינן כן דער גילוי פון די אהבה מסותרת איז
בדוגמת הספיחים — זי קומט ווי פון זיך אליין,
היות אז די אהבה איז שוין געווען בבחינת
זריעה בנפש "מכבר".

The difference between these two
types of love mirrors the difference
between the two types of growth:

1. Crops that grow through active
human effort.

2. Crops that grow on their own—
not from this planting, but from a
previous planting that fell there
from the past.

And so it is with the two types of
love: Love that is developed
through the cognitive process is
similar to crops that grow directly
from the efforts of this season's
planting. By contrast, when the
hidden love manifests itself, it is
akin to crops that pop up on their
own from a previous planting, for
the love was indeed planted in the
soul long ago in the past.

TEXT 10D

The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, *Ibid.*, pp. 403–
404

און די זריעה פון דער אהבה מסותרת בא יעדן
אידן ווערט אויפגעטאן דורך יוסף צדיק עליון,
וואס דעריבער ווערט ער אנגערופן "גננא
דגינתא" — ער איז זורע וממשיך דעם אור אין
"גינתא", אין דעם מקור פון נשמות ישראל . . .

דער גילוי פון דער אהבה מסותרת . . . וואס איז
דא בא יעדן אידן איז . . . מונהג פון יוסף
הצדיק, ס'איז בלויז "ודומה לו אין מנהל לה"
— עס דוכט זיך נאר אויס אז עס קומט ווי א
ניהול פון זיך אלייך, באמת אבער האט עס יוסף
זורע געווען בפרט אין יעדן אידן

This planting of hidden natural love in every Jew was accomplished by the righteous Joseph, which is why he is called the “gardener”—he plants and draws down G-dly light in the garden that is the source of all Jewish souls. . . .

When this hidden natural love expresses itself in the life of every Jew, . . . it is a direct outgrowth of Joseph’s efforts. It may feel like it comes out of nowhere, as if it comes completely on its own, but in reality, this feeling is also something Joseph planted in the soul of every individual Jew.

The secrets of Torah possess the power to draw out the deepest levels of G-d and connect us with Him on an appreciable and fully manifest level:

TEXT 11

The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, *Ibid.*, p. 404

אבער דער גילוי בפועל פון דער אהבה מסותרת
איז על ידי התבוננות . . . דורך דעם לימוד פון
"יינה של תורה", פנימיות התורה, איז אויך
"יצא סוד" — ביז צו דעם גילוי פון דעם סתום
ונעלם בתכלית — דעם קץ הגאולה.

The way to actually experience this type of love is through deep thought, . . . namely, by learning the “wine of Torah,” the inner dimension of Torah, which has the ability to “pull out secrets” (Sanhedrin 38a). It can even bring about the manifestation of the deepest secret of all—the future Redemption.

KEY POINTS

1. The stories related in the Torah, specifically with such pivotal characters like Joseph, are cosmic stories with eternal impact on the Jewish story.
2. “Money” is representative of love and desire in kabbalah.
3. Joseph is considered the quintessential Jewish shepherd.
4. Joseph was concerned about religious fatigue throughout the long and bitter Exile, so he amassed a vast amount of love and baked it into the DNA of the Jewish soul forever.
5. Joseph is considered a “gardener” in the sense that he planted love for G-d in the Jewish people.
6. More specifically, he planted two types of love: one that requires active effort, and another that, while hidden, is innate and natural to every Jew.

KEY POINTS

7. We will graduate to the first level of love when Mashiach comes, but it is attainable now by learning the inner dimension of the Torah.
8. When experiencing religious fatigue, remember that you have a reserve upon which to fall back.

